Kéz a zsebben

2011 szeptember 04. Flag

Szöveg méret

90
Mentés

- 0

Értékelés kiválasztása Még nincs értékelve

Mérték

A rendszerváltás óta tisztakez? politikát ígér majd minden hatalomra kerül? párt vagy koalíció, átláthatóságról és üvegzsebr?l beszél, aztán marad minden a régiben. Az éppen regnálók és a holdudvar zsebe meg egyre csak dagad, a kimagyarázók kacifántos válaszokat adnak a miértekre.

Most is kézr?l és zsebr?l lesz szó, de nem a tisztáról vagy az átlátszóról, hanem a zsebre dugottról. De el?tte: észrevették-e már, hogy minden politikai er? nagy figyelmet fordít vezet?inek verbális és nonverbális kommunikációjára, s arra is, mit hogyan mondjanak s tegyenek közszerepléseikkor, különösen a választásokat megel?z? id?szakban? Ma már gondosan ügyelnek a térköztartásra is, nincsenek elnökségi asztalok, csak egy pulpitus van plexib?l, hogy a teljes személyiség látszódjon. Frontális térszervezés helyett meg a centrális kedvelt, mert az olyan demokratikus, el?bbi meg ugye a mindenkori diktatórikus társadalmak sajátja – a fáraók korától egészen a mai parancsuralmi rendszerekig.

S papír nélkül kell beszélni, hogy látszódjon is a felkészültség, legfeljebb egy A/6-os lapocskán lehet pár emlékeztet? szó. A gesztusok megkomponáltak, a kezet deréktól fölfelé illik használni (a lelkiség meg a szellemiség sávjában), s mindig jól jön egy-egy nyakkend? vagy zakóigazítás, szemüveg le- és felvétel (már ha van), mert ez is segítheti, vizuálisan mintegy aláhúzhatja a mondandót. Közszerepléseken kedvelt a beszédvázlat gondos rendezgetése a pulpituson, lehet?leg taps alatt, kell? hatásszünettel. Végül jöhet a gy?zelem V-je, meg levonuláskor a kézfogás a néppel – rafináltan koreografált minden. Hatalomra, hatalomba kerülve aztán kopnak, majd elt?nnek e gesztusok, a kéz már gyakrabban babrál a szellemiség sávjában, az áll meg az orr körül, homlokot töröl vagy szemüveget igazgat, problémákon töprengést, megoldásokon gondolkodást jelezve. Végül egyre több a zsebre dugott kéz, ami a hívek között még lazaságnak, jópofaságnak is t?nhet, a hivatalos, netán diplomáciai szituációkban azonban már nagyfokú neveletlenségnek számít – hogy kell? udvariassággal fogalmazzak. Így slattyogott ?szöd rétora, Merkel asszonnyal a Szent Koronához a világ szeme láttára, de mostani vezet?inket is gyakran látni zsebre dugott kézzel…

A kéz vagy az ujjak elrejtése szokásban volt régen is. Nagy történelmi személyiségek közül többen – Napóleon vagy Lenin (legjobb magyar tanítványaival egyetemben) – a mellény hasítékait használták, Hitler karba fonva dugta el kezeit, mindegyik?jük azonban a lelkiség sávjában rejtekezett. Hogy aztán ez milyen lelkiség volt, már más lapra való! A zsebre dugott kéz viszont a testiség területriumához tartozik, amely a kulinárisnak, a mértéktelenségnek emblematikus sávja. Nem szeretem e stílust és az utat sem, amely hozzá vezet! „Nyújtsátok ki tettre a kezet már / S áldozatra zsebeiteket, / Tápláljátok végre a hazát, ki / Oly sokáig táplált titeket” – írta Pet?fi Szájh?sök cím? versében. Intelme aktuálisabb, mint valaha!
Ozsváth Sándor, magyarhirlap.hu

Ajánló